

Isaia 55

Începând din capitolul 55 observ o schimbare în tematica profetului. În cap.49-54 el a descris lucrarea Robului Domnului și minunata mântuire ce izvorăște din ea. Începând cu cap.55 el insistă pe răspunsul cu care trebuie să vină poporul pentru a beneficia de această mântuire. Găsim în următoarele capitole atât mustrare din pricina păcatului, cât și chemare la pocăință și la ascultare de Domnul.

Cap.55 începe cu o chemare către toți cei însetați. Chemarea nu este limitată la poporul evreu, ci este o chemare pentru toți cei însetați. Profetul atrage atenția asupra setei sufletului care nu poate fi potolită cu apă. El observă că omul investește o mulțime de energii pentru lucruri care nu satură și care nu potolesc setea spirituală a sufletului. Oferta Sa este generoasă căci este oferită și celor ce nu au bani. El îi cheamă pe oameni să vină și să cumpere, dar fără plată. Ei nu trebuie să ofere ceva în schimb, dar totuși sunt chemați *să cumpere*. Ce ar trebui să ofere în schimb? Bani și bunuri materiale? Nu! Merite și fapte bune? Nu! Ei ar trebui să închine propria lor inimă și viața Domnului și să înceapă o nouă viață în ascultare de El. Oferta profetului este oferta Domnului la o relație personală cu El:

- *Luați aminte și veniți la Mine, ascultați și sufletul vostru va trăi: căci voi încheia cu voi un legământ veșnic ca să întăresc îndurările Mele față de David.*

Mântuirea adusă de Domnul este mai mult decât o izbăvire fizică. Ea vizează o eliberare a sufletului din întuneric, refacerea relației cu Domnul și împlinirea adâncă a sufletului care tânjește de fapt după paradisul pierdut, după viața care curge doar din Creator. Cât de clar subliniază profetul acest lucru, și totuși când Isus a venit să refacă relația lui Israel cu Domnul și când a ridicat nevoia de Dumnezeu mai presus de izbăvirea din robia romană, nimeni nu L-a ascultat. El le-a vorbit despre apa vieții și pâinea vieții. Dar poporul și-a dorit doar o apă fizică și o pâine materială. Dar acestea nu satură, ne spune profetia. Oricâte succese și împliniri am avea în această viață, setea profundă a sufletului nu va fi potolită. Sufletul nostru va găsi viața și odihna doar în brațele celui care a pus această sete în lăuntrul nostru.

Domnul va încheia cu cei care Îl caută un legământ veșnic pentru a întări îndurările Sale pentru David. Domnul i-a promis lui David, că unul din fiii Săi va zidi Templul, va avea o relație de tată-fiu cu Domnul și va domni veșnic pe scaunul de domnie al Domnului. Profetia a fost împlinită parțial de Solomon, dar ea se împlinește în mod plenar în Mesia. Versetul 4 ne sugerează că David din v.3 este de fapt însuși Mesia. În Ieremia mai găsim pasaje în care Mesia este numit David. Domnul vrea să își întărească și să își împlinească îndurările Sale și promisiunile Sale față de David și față de Mesia. El poate dărui viața fără plată oricui, din pricina lui Mesia. La fel cum a salvat de-atâtea ori Ierusalimul din pricina lui David, El revarsă mântuirea Sa din pricina bunătății Sale față de Mesia. Dacă David a șezut pe scaunul de domnie a lui Israel, Mesia va domni peste toate neamurile:

- *Iată l-am pus martor pe lângă popoare, cap și stăpânitor al popoarelor.*

Mântuirea adusă de Mesia nu este doar pentru Israel ci și pentru toate Neamurile. Nici un profet nu evidențiază mai bine acest lucru ca Isaia.

- *Într-adevăr, vei chema neamuri pe care nu le cunoști, și popoare care nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfântul lui Israel, care te proslăvește.*

Neamurile nu doar că vor primi oferta mântuirii dar vor fi receptive la aceasta. Când se împlinește profeția din 55:5? Ea s-ar fi putut împlini în perioada Bisericii, când Neamurile au alergat către Mesia. Alergând către Mesia au alergat și către Israel, căci Biserica a fost inițial formată din evrei născuți din nou. Neamurile au alergat către Mesia, au alergat către Biserica formată din evrei și au alergat către Scriptură, revelația înmănată poporului evreu. Profeția s-ar putea împlini și în viitor, dacă întoarcerea lui Israel la Hristos la finalul istoriei va genera noi valuri de treziri spirituale printre neamuri.

Deci, ce am învățat până acum despre mântuire și chemarea Domnului?

- Este o **chemare pentru împlinirea nevoilor adânci ale sufletului**;
- Este o **chemare la refacerea relației cu Domnul**, singura care satură setea adâncă a sufletului;
- Este o **chemare pentru oricine**, atât pentru evrei cât și pentru neamuri;
- Este o **chemare a harului**: mântuirea se primește fără plată;
- **Mântuirea se datorează meritelor lui Mesia**, fiul lui David.

Următoarele versete reliefează condiția pe care trebuie să o îplinească omul și totodată evidențiază un anumit pericol:

- *Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câte vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, care nu obosește iertând.*

Mântuirea fără plată este pentru cel care:

- Îl caută pe Domnul din toată inima, ca pe cea mai aleasă comoară.
- se întoarce la Domnul.
- acceptă schimbarea vieții după voia Domnului.
- acceptă schimbarea modului de a gândi și de a trăi.
- Îl caută pe Domnul, câtă vreme se poate găsi.

Câtă vreme se poate găsi Domnul: În ce constă această perioadă de grație? Care este limita îndurării și răbdării lui Dumnezeu? De ce Acesta se poate găsi doar într-o vreme? În v.7 descoperim că Domnul este plin de milă și El nu obosește iertând. Păcatul Îl obosește (vezi Is.43), dar pentru că păcatul a fost soluționat în jertfa Robului Domnului (Is.53), iertarea păcatului nu Îl obosește. El nu va respinge pe nimeni care se va întoarce la El. Oricât de păcătos ar fi, Domnul Îl va ierta și primi cu bucurie. Și atunci de ce doar într-o anumită vreme? Problema nu este că îndurările Domnului ar fi fără margini, ci că perioada de necăutare a Domnului aduce împietrire peste inima omului, cel care amână căutarea Domnului se va împietri, nu va mai sesiza setea adâncă a sufletului și nici cercetările Duhului. El va ajunge să nu mai caute pe Domnul. Pe

de altă parte, viața este scurtă. Domnul poate fi căutat doar în această viață. Sfârșitul vieții înseamnă și sfârșitul perioadei de grație. Iar moartea poate surveni oricând.

Întoarcerea la Domnul înseamnă subordonarea gândirii și vieții după voia Lui. Schimbarea radicală se impune pentru omul fără Dumnezeu căci:

- *Gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile Mele nu sunt căile Mele, ci cât de sus sunt cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.*

Domnul este cât se poate de onest cu omul. El subliniază mai multe adevăruri:

- Diferența dintre căile și căile omului nu este una minoră, nici măcar mare, ci foarte, foarte mare.
- Domnul nu va renunța la căile Lui. Schimbarea se așteaptă DOAR din partea noastră.
- Schimbarea este totală, este radicală, și va implica din partea omului renunțarea la tot ce a adunat. Toate visurile, așteptările, planurile, metodele, credințele lui, vor trebui lepădate și înlocuite cu perspectiva Domnului asupra vieții, sinelui, semenilor, fericirii, binelui și răului, suferinței, moralității și binecuvântării.
- Schimbarea presupune un proces continuu, o transformare permanentă. Omul poate începe schimbarea AZI, dar nu va putea azi să acopere distanța dintre pământ și cer. Toată viața nu îi va ajunge să acopere această distanță. Schimbarea gândirii și a vieții după modelul cerului începe la nașterea din nou, dar continuă toată viața, până în ultima zi. Tot timpul va mai fi ceva de corectat în gândirea și viața noastră. Niciodată nu vom ajunge la acel stadiu spiritual în care nu vom mai avea nevoie de schimbare. Mereu va mai fi ceva. Vom crește în maturitate, dar vom rămâne incompleți. Vom cunoaște mai mult pe Domnul, dar vom ști atât de puțin. Ne întoarcem la El din păcat, din moarte, din iad. Tone de minciuni zac în mintea noastră. El le va lua cu răbdare pe rând și le va deconspira și înlocui cu adevărurile Sale, făcându-ne din ce în ce mai liberi, mai fericiți, mai asemenea Lui. Călătoria schimbării perspectivei și vieții are un început clar dar nu are sfârșit.

Resursa pentru această schimbare este Cuvântul lui Dumnezeu:

- *Căci după cum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăsească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.*

Resursa este Cuvântul lui Dumnezeu. Este revelația care vine de la Domnul către noi. Noi nu putem urca către cer, ci cerul trebuie să coboare către noi. Noi nu putem să intuim sau să descoperim gândurile și căile Domnului, dar El ni le poate revela. Noi nu putem urca la scaunul Său de domnie, dar El Se poate pogori la noi. Cuvântul lui Dumnezeu este resursa schimbării. El ne poate revela gândurile și căile Domnului, El poate rodi în noi o nouă gândire și o nouă

viețuire. El ne schimbă gândirea și viața. El deconspiră minciunile din noi și descoperă adevărul. El ne motivează, ne dă putere să facem voia lui Dumnezeu. Este mai mult decât informație. Este viața din Dumnezeu care rodește în noi, care deschide în noi procesul vieții. El potolește setea profundă a sufletului și ne confirmă că doar Domnul este singura noastră fericire. El răstoarnă izvoarele minții și orice înălțime și supune fiecare gând lui Hristos. El aduce în noi gândul tainic al lui Hristos. La fel cum schimbarea durează o viață, la fel cum bem apă și mâncăm apă în fiecare zi, la fel trebuie să ne înfructăm din Cuvânt în fiecare zi. Suntem zilnic dependenți de resursa pe care ne-o dă Domnul. Cuvântul este pe de o parte Cuvântul revelat în Scripturi, dar pe de altă parte și Cuvântul revelat în Hristos. Cuvântul s-a făcut trup, a locuit printre noi plini de har și de adevăr, a făcut voia Tatălui și s-a întors la Tatăl, dar nu fără rod. Rodul Lui am fost noi după cum ne spune și Isaia 53. În lumina cap.55 cât de clare sunt Cuvintele lui Isus din Ioan 6 despre adevărata pâine. Și totuși, poporul care cunoștea Scriptura L-a acuzat că are drac și că vorbește nebunii.

Cei care acceptă transformarea adusă de Cuvântul revelat, rodesc bucurie și pace, și slavă:

• *Da, veți ieși cu bucurie și veți fi călăuziți în pace. Munții și dealurile vor răsună de veselie înaintea voastră și toți copacii din câmpie vor bate din palme. În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul. Și lucrul acesta va fi o slavă pentru Domnul, un semn veșnic, nepieritor.*

Cel ce primește transformarea Cuvântului iese din Babilon, iese din robie și iese cu bucurie, cu bucuria celui iertat și celui ce a găsit odihna în brațele Tatălui, Și nu este lăsat singur. Tatăl este alături de el pentru a-l călăuzi în pace. Și bucuria va fi atât de mare încât întreaga creație va rezona cu ea. Va continua transformarea, și reabilitarea. Vechile dărmături vor fi rezidite, omul vechi va fi dezbrăcat și va fi înlocuit cu omul nou. Iar această transformare va sluji în mod etern pentru slava Domnului. Noi vom fi poema Lui, capodopera Lui, și mândria Lui pentru eternitate.